

CONSELLERIA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES
DIRECCIÓ GENERAL DE RECURSOS HUMANS
Subdirecció General de Gestió de Recursos Humans.
Servei de Relacions Sindicals i Acció Social.

**Al·legacions a la proposta de l'Administració
per al personal educador i fisioterapeuta.**

Davant la proposta de l'administració envers la regulació de les condicions de treball del personal educador d'Educació Especial, Educació Infantil i fisioterapeutes de centres educatius, aquesta organització sindical ha de manifestar:

En primer lloc, considerem de justícia reconèixer expressament el treball i l'actitud del personal de la Conselleria d'Administracions Públiques que forma part d'aquesta Mesa Tècnica, els quals, des d'un primer moment, han volgut posar en valor el treball realitzat en l'anterior procés de negociació. I per això, han insistit a recordar-nos que no comencem ara, que hi ha tot un treball previ que va fer possible l'aproximació de posicionaments en alguns punts.

Compartim plenament aquest plantejament i amb aquesta disposició hem tornat a la Mesa. És per això que volem fer una crida a la reflexió per a recuperar un espai compartit imprescindible, si és el cas que volem donar-li una possibilitat a aquest fòrum de negociació.

I malgrat i que entenem que no és del tot coherent parlar d'un model de distribució de la jornada sense haver perfilat el ventall funcional dels llocs de treball, considerem necessari tornar a insistir en la conveniència de determinar un model que contemple específicament uns temps marcats per a:

- Intervenció educativa directa. **25 hores setmanals.**
- Coordinació, enregistrament, elaboració d'informes, preparació de material, reunions amb les famílies. **5 hores setmanals.**
- Participació en Consell Escolar, coordinació amb professionals d'altres centres, elaboració dels diferents documents del centre, com ara Memòria, PGA. **6'15 hores (setmanals, el comput de les quals pot ser mensual i no exigeix necessàriament la presència al centre de treball)**

Entenem que per a tenir cap possibilitat d'aproximació i per a corregir l'incompliment continuat i sistemàtic dels decrets que regulen aquesta qüestió, l'administració ha de recuperar, com a poc, la proposta que va fer en l'anterior procés negociador, la qual contemplava **30 hores de intervenció educativa directa i 6'15 hores setmanals, el comput de les quals podia ser mensual, per a treballs de preparació, coordinació i enregistrament.** Aquesta proposta, al menys ens situa en una zona de negociació potencial.

Pel que fa a les funcions, no ens estendrem, donat i que aquesta qüestió encara no s'ha abordat com cal en cap de les sessions de la Mesa, i no cal que tornem a reiterar l'argumentari exposat a la nostra proposta.

En tot cas, assenyalar que no ens ha passat desapercebut l'increment funcional que s'ha produït en la classificació dels llocs, el qual no ens sembla acceptable ni assumible. I més quan es fa sense determinar un temps de la jornada dedicat específicament i exclusiva a la

coordinació del personal que comparteix intervenció educativa amb un mateix alumne o alumna.

Per a nosaltres, és clar que sense un temps determinat normativament per a la coordinació d'un personal que dedica, en molts casos, vuit i més hores diàries a l'atenció directa de l'alumnat, aquesta mai no arriba a produir-se. I això es tradueix de manera directa en una minva de la qualitat de l'atenció educativa.

I per a acabar, la proposta de l'administració quant a mobilitat del personal suposa un canvi radical en les condicions laborals d'aquest, al temps que exigeix una adequació normativa de tal magnitud, que no ens sembla responsable pronunciar-nos sobre la mateixa sense disposar de tota la documentació necessària per a fer una anàlisi acurada dels seus efectes i possibilitats.

Evidentment, una proposta que comporta modificar lleis, elaborar decrets i ordres per al desenvolupament d'aquestes modificacions, elaborar un Pla d'Ocupació Plurianual i determinar els criteris d'execució anual, modificar l'Ordre de Borses d'Ocupació Temporal, modificar el sistema de provisió, amb la incardinació d'aquesta nova mecànica en la normativa de Redistribució de Càrregues de Treball, regular una dinàmica itineràncies generalitzada.... exigeix un treball que necessàriament s'ha de dilatar en el temps.

És per això que des d'aquesta organització proposem una actuació normativament més innòcua, puix afectaria exclusivament l'adscripció dels llocs de treball.

Però per a tractar l'adscripció dels llocs de treball de personal educador d'educació especial i fisioterapeuta de centres educatius, cal fer una xicoteta reflexió envers l'evolució de les diferents solucions implementades al llarg del temps per a donar resposta a una problemàtica canviant.

En un primer moment, aquest llocs de treball constituïen un recurs humà exclusiu dels Centres Específics d'Educació Especial. Els canvis legislatius en matèria educativa, amb la implantació d'un nou model d'atenció a la diversitat desenvolupat des del paradigma de la integració escolar, primer, i de la inclusió educativa, en la concepció actual, exigiren la dotació d'aquest recurs humà als centres ordinaris que escolaritzaven alumnat amb necessitats educatives específiques.

Aquesta nova concepció, unida a la millora substancial dels instruments de diagnosi i dels criteris orientadors de la intervenció educativa, ha suposat un increment constant d'aquest personal (potser el que més s'ha incrementat en el conjunt del personal públic durant els últims anys) i, a més a més, un trànsit des dels centres específics als centres ordinaris d'educació infantil, primària i secundària, els quals, a hores d'ara, concentren la major part de la plantilla (Al curs 98-99 la plantilla laboral fixa de personal educador d'educació especial constava de 107 treballadores i treballadors, pràcticament tots al centres específics).

Però, a més, la progressió de l'alumnat al llarg de la seua escolarització, l'evolució de les seues capacitats i competències, la deriva de les patologies -etiòlogicament degeneratives en molts casos- causants de les seues necessitats educatives específiques, o el caràcter dinàmic dels Dictàmens d'Escolarització, ha generat una fluctuació constant dels centres de treball i les ràtios i tipologia de l'alumnat que cada educador, educadora o fisioterapeuta ha d'atendre.

Donada la bicefàlia competencial quant a la regulació de les condicions de treball d'aquest personal, aquesta situació va generar certes dificultats per a conjugar les necessitats educatives amb els recursos disponibles per a atendre-les, provocant que en algun cas el lloc de treball continuara adscrit a un centre en el qual ja no hi havia alumnat amb necessitats educatives específiques i, en molts altres, que l'alumnat no poguera acudir al centre al qual estava escolaritzat

per la demora en la dotació del recurs humà necessari per a atendre'l. En alguns casos la dotació del lloc d'educadora o educador s'ha ajornat més d'un curs escolar, provocant, fins i tot, la revisió del Dictamen d'Escolarització. De fet, ha arribat a donar-se el cas que quan ha arribat a incorporar-se l'educadora o educador l'alumnat ja no estava al centre, puix s'havia derivat a un centre específic d'educació especial.

La primera intervenció per a corregir aquest desajust va ser la publicació per part de la Conselleria de Cultura i Educació de l'Ordre de 16 de juliol de 2001 per la qual es regula l'atenció educativa a l'alumnat amb necessitats educatives especials escolaritzat en centres d'Educació Infantil (2n cicle) i Educació Primària, la qual a l'article vint p. 1 estableix: "L'educador-a d'Educació Especial desenvoluparà les seues funcions legalment establides –amb la finalitat d'optimitzar el recurs– a nivell de localitat i/o zona".

I més endavant, amb la publicació de l'Ordre de 14 de març de 2005, de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport, per la qual es regula l'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials escolaritzat en centres que imparteixen educació secundària, que a l'art. 29 p. d) diu: " L'educador o educadora d'Educació Especial, si bé podrà estar adscrit a un institut de Secundària, desenvoluparà les seues funcions legalment establides. en els diferents centres públics de la localitat que s'indique en l'expedient de creació del lloc corresponent".

No deixa de ser curiós que la primera adequació d'aquests llocs, vinga de la mà de qui no té competències quant a classificació. Però l'efecte més pervers no és la nul·litat d'aquesta disposició, sinó la seua contribució a una precarització continuada de les condicions laborals d'aquest personal, desnonant-los del seu centre i, de vegades, fins i tot del sistema.

Malauradament, una mentida repetida fins a l'infinit acaba considerant-se una veritat irrefutable. I així, la insistència de la inspecció educativa en refermar que certs llocs estaven adscrits a la localitat, malgrat i que a hores d'ara els llocs de treball del personal

educador i fisioterapeuta continuen creant-se i adjudicant-se adscrits a un centre de treball concret, ha aconseguit que tothom a la Conselleria d'Educació arribe al convenciment que aquest personal s'ha de desplaçar a qualsevol centre diferent del seu, tant dins de la mateixa localitat com fora d'aquesta, sense necessitat ni tan sols d'una comunicació formal.

Però, a més, totes aquestes modificacions de facto, sense cap constància documental, ha provocat una desprotecció jurídica i laboral afegida per a un col·lectiu laboral ja massa desprotegit i, a l'hora, una precarització de l'atenció educativa de l'alumnat que voreja, quan no ultrapassa, la malversació dels recursos humans destinats a la integració de l'alumnat amb necessitats educatives específiques.

A més a més, totes aquestes intervencions s'han fet d'una manera desordenada i caòtica amb uns efectes devastadors sobre les condicions laborals i vitals tant de treballadores i treballadors, com de l'alumnat. Com a mostra, hem pogut constatar que hi ha hagut educadores que no pogueren accedir al procés de funcionarització pel fet que ningú no sabia en quin centre estaven treballant, llevat d'elles mateixes i el seu inspector educatiu, altres que han rebut notificació formal d'un canvi d'adscripció del seu lloc de treball signada per la inspecció educativa, altres que han anat canviant automàticament de centre de treball a mesura que progressava el seu alumne o alumna, fins i tot un cas que va acompanyar el seu alumne durant tot el temps que cursava els seus estudis universitaris, tot just al mateix temps que a un alumne cec se li retirava el recurs pel fet de promocionar a Batxillerat, en considerar la inspecció educativa que ja no li corresponia per tractar-se d'una etapa no obligatòria d'ensenyament.

Durant els tres últims cursos escolars s'ha produït un nou canvi, marcat en aquesta ocasió per la reducció de l'atenció que se li presta al alumnat, optimització de recursos li diuen a això.

Aquesta nova dinàmica s'ha consolidat a força d'un degoteig de canvis d'adscripció de llocs de treball i un increment espectacular de les itineràncies del personal educador d'educació especial i fisioterapeuta.

I per a aconseguir-ho, s'ha abocat la inspecció educativa a una acurada tasca de cronometratge de la intervenció concreta amb cada alumne o alumna, fins al punt de comptar en segons el temps necessari per a anar al WC, com si el nostre alumnat portara incorporat un mecanisme d'evacuació automàtica. I és clar, aquest cronometratge no s'ajusta a la realitat quotidiana de les aules, i molt menys al nostre alumnat.

Però és més, aquest tipus de dinàmica ha provocat situacions incompatibles amb el servei educatiu al que té dret l'alumnat i la protecció de la salut d'uns i unes alumnes que al mateix temps són pacients.

No ens estendrem en detallar un recull de casos puntuals fruit d'aquesta situació que, a més a més, resulta d'una opacitat absoluta donat i que tots aquests canvis d'adscripció es gestionen per telèfon directament entre la conselleria d'educació i la treballadora o treballador afectat. I pels testimonis d'aquest personal, interí majoritàriament, sabem com se'ls pressiona per a que accepten aquests canvis d'adscripció proposats per l'administració.

Davant aquesta situació i la dinàmica que ha generat, Intersindical Valenciana proposa que tots els llocs de Personal Educador d'Educació Especial i Fisioterapeutes de centres educatius canvien la seua adscripció i passen a estar adscrits als SPEs de la zona geogràfica d'intervenció dels seus centres de treball actuals

Aquest personal s'organitzarà dins l'organigrama dels SPEs, com a serveis específics **d'Educació Especial** i de **Fisioteràpia**, coordinant la seua actuació professional amb la dels actuals serveis d'Orientació, d'Audició i Llenguatge i de Treball Social.

Aquest canvi d'adscripció, no sols fa innecessari tot l'ajust normatiu que exigeix la proposta de l'administració sinó que, a més a més, pot suposar una millora substancial de les condicions laborals del personal i una dinàmica d'adequació constant i àgil a l'evolució de les necessitats educatives que s'ha d'atendre.

I això pels següents motius:

- Afavoreix la cohesió del col·lectiu per la coordinació que possibilita la integració de tot el personal dins de grups de treball amples i estables.
- Millora la competència professional en facilitar l'intercanvi d'informació, experiències i propostes.
- Facilita i simplifica la transmissió de informació, tant institucional, com sindical, formativa...
- Millora l'adequació dinàmica a l'evolució de les necessitats educatives específiques dins del seu àmbit territorial d'intervenció.
- Facilita i minva les despeses generades pels desplaçaments en augmentar les possibilitats d'ajustar la resposta als llocs de residència de les treballadores i treballadors.
- Contribueix a una millor adequació a la normativa laboral en possibilitar la homogeneïtzació dels criteris d'aplicació.
- Incrementa les possibilitats formatives d'aquest personal, tant de manera individual, com col·lectiva en el centre d'adscripció.
- Augmenta significativament l'adequació de les intervencions educatives als criteris orientadors d'aquestes, en ubicar el personal al mateix servei on s'han d'avaluar les necessitats, prioritzar les intervencions, orientar la resposta educativa i fer l'anàlisi i seguiment dels Dictàmens que fonamenten la

pertinència d'aquests recursos humans per a l'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives específiques.

- Redueix considerablement la càrrega burocràtica, puix fa innecessaris tant els cessaments i supressions anuals, com la modificació de la classificació dels llocs en incrementar-se o reduir-se les necessitats, o els canvis constants d'adscripció.
- Contribueix a reduir la quantitat de llocs de treball a temps parcial en coordinar territorialment la resposta a les necessitats educatives existents.